

Grzechem Adama ludzie uwikłani

1. Grze - chem A - da - ma lu - dzie u - wi - kła - ni,
2. Błą - kał się czło-wiek wśród o - kro-pnej no - cy,

wy - gna-ni z ra - ju wo - ła - li z o - tchła - ni:
bo - lał i nikt go nie wspo-mógł w nie - mo - cy,

"Spu - ście nie - bio - sa deszcz na zie-mskie ni - wy
pó - ki nie przy-szła wie - ka-mi żą - da - na

i niech z o - blo - ków zstą - pi Spra - wie - dli - wy".
z ju - dzkiej kra - i - ny Dzie-wi - ca wy - bra - na.

3. Ona pokorą i oczy skromnymi
Boga samego ściągnęła ku ziemi;
Że, którego świat nie objął wielkości,
Tego dziewicze zamknęły wnętrzości.
4. Nie naszą jaką zasługą ściągniony;
Miłość Go sama wiodła w ziemskie strony;
Wziął ciało ludzkie w nim ból, niedostatki,
Zbrała się z nami, był Synem u Matki.
5. Dajmyż Mu za to dzięki, ludu wierny;
Że kochając nas, był nam miłosierny,
I, wznosząc ręce ku niebu jasnemu,
Śpiewajmy chwałę Bogu najwyższemu.